

Pettelse i forskellige Tilfælde. Jeg troer ikke, at det, som i den Henseende er nævnt af den ærede Folkethingsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), vil være ganske tilstrækkeligt, i alt Fald ikke, hvis den af mig først nævnte Bestemmelse skulde forstaaes saaledes, at den paagældende Kliteier skulde kunne tvinges til at afstaae hele sin Eiendom. Der er en Bestemmelse i Slutningen af § 1, som ikke videre er bleven omtalt, nemlig Bestemmelsen angaaende Klitfogderne. Der mangler en Bestemmelse om, hvorkænge de ere pligtige at udføre denne Forretning. Der er sagt, at de i det Hele taget vare Bestillingsmænd, hvis Løn ikke vilde blive stor, men hvis Forretninger desuagtet kunde være noget byrdefulde. En af deres væsentligste Forretninger er at paasee Fredningen. Der er i den Anledning en Tanke, som jeg kunde føle Trang til at fremsætte, men som jeg er næsten bange for at fremkomme med. Saavidt jeg veed, have Faarene paa de Steder, hvor der ikke er Træplantning, et Slags Hæbdsret til at græsse i Klitterne om Vinteren. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt dette stemmer med Lovgivningen eller ikke, men det er et Forhold, som har fundet Sted, og det vil vistnok kunne stadfæstes af den ærede Folkethingsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Vandborg), at noget Saadant aldeles lovligt findes Sted paa Jang. Efter hvad jeg har hørt, skal det have vist sig, at det ikke alene ikke er skadeligt, men at det endogsaa snarere maa antages at virke gavnligt, og for Beboerne vilde det paa mange Steder være af overordentlig stor Betydning, om det kunde tillades dem at lade Faarene græsse i Klitterne fra 1ste October til 1ste April; ikke saa faa Familiers Eksistens er for en stor Deel afhængig deraf, og, hvis det ved en nøiere Undersøgelse vil vise sig, at det i Virkeligheden ikke forarsager nogen Skade, seer jeg ikke, at der kan være Noget imod at give dem en saadan Tilladelse. Jeg skal blot endnu tilføje, at, efter hvad jeg har erfaret, gives der et Sogn — saavidt jeg veed, er det Raabjerg i Hjørring Amt —, som har noget

over en Kvadratmil Sandflugtsstrækning, og at denne Sandflugt udgjør de tre Fjerdedele af Sognets samlede Areal. Naar man nu tænker sig, at dette Sogn skal i det Hele udbræde $\frac{1}{8}$ af Befolkningen, som kommer til at falde paa denne Strækning, desuden lønne det kommunale Opsyn og være Ansvarer, saa vil det vistnok blive temmelig byrdefuldt, og noget lignende kan være Tilfældet paa andre Steder. For at holde det samme Billede frem, skal jeg bemærke, at der i samme Commune skal gives enkelte Klitlobber, hvis aarlige Vedligeholdelse vil udkræve nogle 1,000 Rd., og i saadanne Tilfælde vilde de almindelige Regler, som ere opstillede i Lovforslaget, maastee heller ikke være passende. Jeg skal derfor understøtte det almindelige Ønske, som er kommet frem her om, at denne Sag maatte blive yderligere behandlet i et Udvalg. Jeg troer, at det i alt Fald vilde have den Virkning, at, om man end deri maatte komme til det Resultat, at Lovforslaget burde vedtages saaledes, som det nu foreligger, saa vilde det dog, naar det udkommer som Lov, blive modtaget med større Velvillie, end om Sagen ikke gik til Udvalg.

Rühnel: Det er nærmest nogle Yttringer, som den ærede Folkethingsmand for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) fremsatte, som gjøre, at jeg har begjæret Ordet i denne Sag. Det ærede Medlem meente, at den høitagtede Indenrigsministers Sammenligning imellem den Skade, som Vandet forarsager, og den, Sandet foranlebbiger, ikke var saa ganske berettiget. Jeg troer dog, at denne Sammenligning har meget Sandt i sig. Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds lignede Sandet med en Fjende, som tog selve Landet bort, medens Vandet, efter hans Mening, var at ligne ved en Fjende, som dog lod os beholde Landet. Ja, det er ganske sandt, skøndt ogsaa Havet undertiden tager Landet med sig uden at give det tilbage; men jeg troer ogsaa, at en Fjende, som aarligt aflægger saadanne Besøg, som Havet gjør, og forvagerer paa den Maade,